

ДОБРИ НЕМИРОВ ШЛЯПА-ШЛЮПА

chitanka.info

Да си много малък не е много лошо. Ще те милват, ще те гаят, ще ти купуват хубави неща... Но случва се тъй, че както те милват, току-виж са те и натупали за нещо, което не било уж добро. Че кое е добро? — Да стоя като бабичка на столчето си и да не се мърдам ли? Как може тъй без мърдане? Ами — хи-и там, над градинката в двора видяхте ли локвата, станала от снощния дъжд? Вижте я по-добре и се попитайте не ви ли се иска да нагазите в нея? Широка, мътна — дъното не се вижда.

Гана пере в коритото до вратата, мърмори нещо и наднича да види седя ли още на столчето. Хе, седя, седя, ама като стана веднъж, няма и да усети как ще припна при локвата. О, колко искам да нагазя в нея! Ей тъй, ще събуя чорапите И хоп — вътре! Жаби не вярвам да има във водата. Все с жабите ме плашат: „Не прави това, че жабата ще ти попълзи по врата, не прави онова, че жабата ще те глътне...“

Не бях виждал жаба. Един ден нещо меко, сиво, дългокрако, с големи очи и пълчиво тяло неочаквано скочи пред мене. Ей тъй — цопна се пред краката ми и очите му изведнъж изпъкнаха. Страшно нещо! Изплаших се и писнах да рева. Тогава казаха, че то било жаба. Но сега, когато си помисля за нея, никак не ме е страх. Ще я цапна с тоягата на дядо, та на пита ще стане.

Сега? Ето, седя си на столчето уж съвсем мирничко, а умът ми все в локвата. Миналото лято в двора ни имаше наводнение — тъй го казаха — и тогава ми се случи да ме прекарат през една вода. Държаха ме за ръка и аз газех във водата. Ей, че хубаво беше!... Цамбур-ламбур, цамбур-ламбур! Да се не насити човек!

Ще ида! Тая локва е малка — я се намокря до коленете, я не. Ей, какво нещо! Цамбур-ламбур!... Да стана ли? Тихичко ще се изправя, никой няма да усети!

Гана наднича и мърмори нещо. Тая проклетия се готви да ми попречи, ама и аз съм хитър. Ще чакам, когато се загледа в коритото, и...

... Ето... ето! Ставай, Дочко! Аз се изправих, шибнах се между чимширите и право при локвата. Да се събуя ли? Нямам време — Гана току-виж ме настигнала и иди се разправяй! По-добре с чорапите.

Локвата се мъдри пред мене жълта и кръгла като грамадна баница и чака ли, чака... Хайде, Дочко, по-скоро!

Аз нагазвам. О, колко е хубаво! Цамбур-ламбур, цамбур-ламбур стигам до средата и какво мислите виждам? Не жаба, а една голяма, много голяма муха със зелен гръб. Кацнала върху едно листо, тя стои и ме гледа право в очите. Ами, ако кацне на главата ми? Уплашен и смутен, аз бързо се обърнах назад, но като направих една крачка, плъзнах се, кой знай как, и цял се цамбурнах във водата.

По нататък вече знаете: изтича Гана, зла като жаба и започна по голо — шляпа-шлюпа, шляпа-шлюпа, шляпа-шлюпа!...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.